

Bediüzzaman'ın "ümmî, fakat allâmelerin işini gören" bir talebesi: Adilcevazlı Bekir Ağa

Van Gölü kıyısında bulunan, çocukluk yıllarımızın geçtiği köyümüze sık sık gelirdi Bekir Ağa. "Bekir Ağa" derlerdi büyüklerimiz ona. Çerçilik (seyyar satıcılık) yapardı, köy ve kasabalarda.

Köy meydanına geldiği haberini alınca, koşardık hep birlikte Bekir Ağaya. Başında Osmanlı fesine benzer bir külâhı vardı. Esmer tenli ve kısa boyluydu...

Çocukluğumuzun o ukalâ hali içinde, Bediüzzaman'ın talebesi olup, onun senasına mazhar olduğunu ne bilelim Bekir Ağanın! Sonradan öğrenmiştik makamını ve ehemmiyetini... Hazret-i Üstad'ın talebesi olmuş. Vakt-i zamanında, Adilcevaz'dan İstanbul'a göç eylemiş. Oradan da kader-i İlâhînin sevki olsa gerek ki; Barla'ya gelmiş ve yerleşmiş. Üstad Hazretlerini Barla'da tanımış.

Saf, tertemiz bir insandı Bekir Ağa. Mânevî makamı itibariyle, Üstad Hazretlerinin "allâmelerin işini gören" dediği Bekir Ağaya, küçüklük yıllarımızda rahmetli babamın gösterdiği sıcak ilgiyi hiç unutmam. Bize de onun için "iyi bir insan" diye tavsiyede bulunurdu.

Aradan uzun zaman geçmişti. Üstad hasretiyle yollara düştüğümüzde, muhtelif mekânları bu maksatla gezerken, Üstadımızın tarihçilerinden bir dostumuz, bizden Bekir Ağayı araştırmamızı istirham etmişti. Biz de Adilcevaz'a gidip onunla alâkalı bilgileri toplamıştık. Başında Osmanlı fesine benzer bir külâhlı fotoğrafını da elde etmiştim. Bugün Bekir Ağa ile alâkalı çeşitli kaynaklarda hep o fotoğrafın kullanıldığını görürüm.

Bekir Ağayı daha sonra, Nur'un satır aralarında, Hazreti Üstadın onunla alâkadarlığının yanı sıra, Bekir Ağanın yazdığı mektuplardan da tanımıştık. Üstad Hazretlerine yazdığı bir mektup, Barla Lâhikası'nda yer almış. Bununla birlikte bir çok mektubunda Bekir Ağa'dan bahseder Hazret-i Üstad. Meselâ; Barla Lâhikası'nda, Bekir Ağa için yazdığı bir mektubun girişinde şunları ifade buyurur:

"Ümmî, fakat allâmelerin işini gören ve esrâr-ı Kur'âniyeye karşı Isparta'nın intibahına sebep olan, âhîret kardeşim Âdilcevazlı Bekir Ağa..." (Barla Lâhikası, s. 45)

Yine Lem'alar adlı eserinde Bekir Ağadan "Gavs-ı Âzam'ın tâbiriyle Bekir Bey, bizim tâbirimizle Bekir Ağa..." diyerek

bahseder. (28. Lem'a)

Dolayısıyla Bekir Ağa'nın bir başka hususiyeti de, Gavs-ı Âzam Şeyh Abdülkadir-i Geylâni (ks) Efendimizin tesbit ve tebşirine mazhar oluşudur.

Bekir Ağa'nın Barla Lâhikası'nda yer alan, Üstad Hazretlerine yazdığı bir mektubu da oldukça manidardır. Uzun mektubunun satır aralarında, Risale-i Nur'un istikbale dair ehemmiyetini ifade ederken "Bu eserler başlı başına, ayrı ayrı birer fâtihtir. İnşallah, her cihetle feth ederek fâtihtir" der.

Üstad Hazretlerinin Barla yıllarında kaleme alınan bu mektubda geçen Nurlarla alâkalı hakikatlerin, bugün ülkemiz ve dünya genelinde bariz ve açık bir şekilde tahakkuk ettiği izahından varestedir.

Bekir Ağa, Üstad Hazretleriyle birlikte 1935 yılında Eskişehir hapsinin soğuk, ufûnetli ve kalın duvarları arasında Kur'ân dâvâsı adına çile çekenlerden olmuştur.

Şarkta bulunduğu yıllarda çerçiliği sırasında, Risale-i Nur'un çok mekânlara ve gönüllere girmesine, yayılmasına ve okunmasına sebep olan Bekir Ağa, saff-ı evvel Nur Talebelerindedir.

Kudsî Nur yolculuğunu 24 Nisan 1961'te yüzünün akıyla tamamlayarak, ömrünü yine memleketi olan Adilcevaz'da noktalayan Bekir Ağanın kabri, Adilcevaz'ın Trakbul mahallesindedir.

Kendisine binler rahmet ve mağfiret dilerken, Cenâb-ı Mevlâya, başta Aziz Üstadımızın, Bekir Ağa'nın ve diğer Nur kahramanlarının şefaatlerine bizleri de mazhar eylemesi için yalvarıyor, O'ndan intizar ediyor ve istiyoruz... Âmin.